

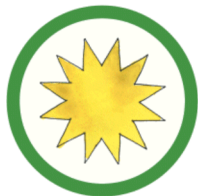
14. tábornická skupina Pionýra

ZEMĚPISNÁ SPOLEČNOST „PO CESTÁCH VLASTI“

XIII. sborník

2013–2018

ZEMĚPISNÁ SPOLEČNOST

1. oddíl
Života v přírodě

4. oddíl
Lesní moudrosti

2. oddíl
Ochrany přírody

3. oddíl
Kulturní historie

XIII. SBORNÍK
ZEMĚPISNÉ SPOLEČNOSTI
„PO CESTÁCH VLASTI“ BRNO

ÚVOD

Milí Zéesáci,

je to už dlouhých 65 let, co byla založena naše Zeměpisná společnost. Málokterá jiná skupina se může pochlubit takto dlouhou a pestrá historií. Je krásné, že i po tolika uplynulých letech máme stále svým členům co nabídnout. Neustrnuli jsme na místě, naopak se neustále vyvíjíme a posouváme dál k doposud nepoznaným místům, k novým zážitkům, k dalším zéeskovým příběhům.

V průběhu roků se u nás vyvinula tradice vydávání sborníků. Každých pět let, při půlkulatém nebo kulatém výročí, dostanou současní i bývalí Zéesáci do ruky knížečku, která je provede uplynulým obdobím. Někteří při čtení můžou zavzpomínat na prožité akce, jiní si připomenou staré časy v oddíle. Ponořte se i Vy do stránek 13. sborníku, které Vám přiblíží, co všechno jsme za poslední roky stihli vidět a zažít.

ZS „PCV“ V KOSTCE

VEDENÍ ZS

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Vedoucí ZS	Martin Hlavoň	Roman „Kivi“ Hruška	Roman „Kivi“ Hruška	Lucie „Štefka“ Štefanová	Lucie „Štefka“ Štefanová
Hospodář ZS	Jan Kačer	Jan Kačer	Jan Kačer	Jan Kačer	Jan Kačer

VEDOUcí ODDÍLŮ

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
1. oddíl Života v přírodě	Tomáš Cimr	Jan „Johnny“ Švábenský	Jan „Johnny“ Švábenský	Jan „Johnny“ Švábenský	Jan „Johnny“ Švábenský
2. oddíl Ochrany přírody	Lucie „Štefka“ Štefanová	Matouš Procházka	Matouš Procházka	Matouš Procházka	Matouš Procházka
3. oddíl Kulturní historie	Martin Vašek	Martin Vašek	Šimon Andresek	Barbora Klimentová	Barbora Klimentová
4. oddíl Lesní moudrosti	Roman „Kivi“ Hruška	Jan Mittner	Jan Mittner	Jan Mittner	František Urban

KV – KOLEKTIV VEDOUCÍCH

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
1. oddíl Života v přírodě	Jan „Johny“ Švábenský	Tomáš Cimr, Veronika Leščinská, Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský	Tomáš Cimr, Veronika Leščinská, Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský, Markéta „Makyša“ Rokytová, Zuzana Urbanová, Simona Dubová, Veronika Vítová	Tomáš Cimr, Veronika Leščinská, Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský, Markéta „Makyša“ Rokytová, Zuzana Urbanová, Simona Dubová, Veronika Vítová, Ondřej Brýdl	Tomáš Cimr, Veronika Leščinská, Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský, Markéta „Makyša“ Rokytová, Zuzana Urbanová, Ondřej Brýdl

2. oddíl Ochrany přírody	Matouš Procházka, Aleš Ondráček, Ondřej Daněk, Martin „Téčko“ Tomášek, Markéta Nešporová, Lenka Zemanová	Lucie „Štefka“ Štefanová, Aleš Ondráček, Ondřej Daněk, Martin „Téčko“ Tomášek, Anna Nešporová, Gabriela Macíková	Lucie „Štefka“ Štefanová, Aleš Ondráček, Ondřej Daněk, Martin „Téčko“ Tomášek, Ondřej „Jusťa“ Hynšt	Lucie „Štefka“ Štefanová, Ondřej „Jusťa“ Hynšt, David „Dave“ Hotárek, Ondřej Fadrhonc, Anna Štefanová	Lucie „Štefka“ Štefanová, Ondřej „Jusťa“ Hynšt, David „Dave“ Hotárek, Ondřej Fadrhonc, Anna Štefanová, Vojtěch „Karel“ Hynšt
3. oddíl Kulturní historie	Jiří „Drak“ Mičánek, Martin Hlavoň, Vít Havel, Barbora Klimentová, Petra Kolářková, Šimon Andresek	Jiří „Drak“ Mičánek, Martin Hlavoň, Vít Havel, Barbora Klimentová, Petra Kolářková, Šimon Andresek	Martin Vašek, Jiří „Drak“ Mičánek, Martin Hlavoň, Vít Havel, Barbora Klimentová, Petra Kolářková	Šimon Andresek, Martin Vašek, Jiří „Drak“ Mičánek, Martin Hlavoň, Vít Havel, Anna Stratilová, Eliška Jandová	Šimon Andresek, Martin Vašek, Jiří „Drak“ Mičánek, Martin Hlavoň, Vít Havel, Anna Stratilová, Richard Musil, Tobias „Lachtan“ Filouš

4. oddíl Lesní moudrosti	Jakub Zámoravec, Jan Mittner, Tereza Janíčková, František Urban	Roman „Kivi“ Hruška, Tereza Janíčková, František Urban, Kateřina Mittnerová, Jan „Klíště“ Fencel, Zdeněk Brýdl, Magdalena Mitáčková	Roman „Kivi“ Hruška, Tereza Janíčková, František Urban, Kateřina Mittnerová, Jan „Klíště“ Fencel, Zdeněk Brýdl, Magdalena Mitáčková	Tereza Janíčková, František Urban, Kateřina Mittnerová, Zdeněk Brýdl, Magdalena Mitáčková	Jan Mittner, Tereza Janíčková, Kateřina Mittnerová, Magdalena Mitáčková
Technik ZS	Pavel „Kobo“ Tříška	Pavel „Kobo“ Tříška	Pavel „Kobo“ Tříška	Pavel „Kobo“ Tříška	Pavel „Kobo“ Tříška

POCHODY A EXPEDICE

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Podzimní pochod	Šumperk	Zlín	Staré Město u Uherského Hradiště	Proseč	Veselí nad Moravou
Zimní expedice	59. Deštné v Orlických horách	60. Čenkovice	61. Dolní Morava	62. Čenkovice	63. Příchovice u Kořenova
Jarní pochod	Telč	Znojmo	Hranice na Moravě	Mohelnice	Litomyšl
Květnový pochod	Čtyři Dvory	Vojtěchov	Uhřínov	Kořenec	Tavíkovice
Letní expedice	62. Mýto pod Ďumbierom	63. Lomy u Kunžaku	64. Pulkov	65. Měcholupy	66. Aueršperk
Celoexpediční hra	Svět po apokalypse	Týpejové	Vikingové	Pravěk	Zaklánač

RADA ZS

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Předseda ZS	Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský	Ondřej Brýdl	Ondřej Brýdl	Andrea Havránková	Marie Nešporová
Kronikář	Kateřina Mittnerová	Zuzana Urbanová	Marie Nešporová	Lenka „Lele“ Urbanová	Lenka „Lele“ Urbanová
Praporečník	Zuzana Urbanová	Adam „Kaplan“ Jelínek	Richard Musil	Richard Musil	Lucie Leščinská
Předseda 1. oddílu	Markéta „Makyša“ Rokytová	Tomáš Bednář	Kateřina Malá	Tomáš Bednář	Bruno Zoubek
Předseda 2. oddílu	Anna Nešporová	Anna Štefanová	Anna Štefanová	Marie Nešporová	Adam Krátký
Předseda 3. oddílu	Anna Stratilová	Eliška Jandová	Tobias „Lachtan“ Filouš	Tobias „Lachtan“ Filouš	Eliška Stratilová
Předseda 4. oddílu	Jan „Klíště“ Fencel	Andrea Havránková	Andrea Havránková	Magdalena Kellnerová	Andrea Havránková

ODDÍLY

1. ODDÍL ŽIVOTA V PŘÍRODĚ

První oddíl měl po Letní expedici Nový Kanclíř nejméně instruktorů ze všech, vedoucímu Tomovi Cimrovi pomáhal pouze Jan „Johnny“ Švábenský. Nicméně velkou oporu měli v Gardě – uskupení starších dětí, kteří se pozvolně začali více podílet na vedení schůzek a organizovali dvě výpravy – vánoční a jarní. Odměnou jim naopak byly akce vytvořené přímo pro ně, trochu drsnější a více zážitkové. První s názvem „Na dno“ byla přichystaná na podzim pro starší z celé Zeesky, druhá výhradně pro Gardu prvního oddílu proběhla na jaře. V té nám šlo vyložené o život – zjistili jsme, že jsme byli infikováni neznámým nebezpečným virem a museli vynaložit veškeré síly, abychom se z této patálie dostali! Nutno říct, že nikdo ze zúčastněných nelitoval, že jel a všichni si odnesli nevšední zážitky!

Velká změna potkala náš oddíl na 62. expedici Mýto pod Ďumbírem, kdy Tom Cimr předal vedení Janu „Johnymu“ Švábenskému. Na této expedici navíc konečně přibyli noví instruktoři, a to Verča Leščinská a Vojta „Vlasáč“ Švábenský. V následujícím roce tedy mohli Johnymu pomáhat s organizací všemožných akcí. Aktivně se však zapojovala i Garda, a to opět přípravou schůzek, Vánoční výpravy a menších výletů. Na expedici Lomy u Kunžaku pak přibyli další instruktorky, Markéta „Makyša“ Rokytová, Zuzana „Shatterhand“ Urbanová, Simča Dubová a Verča Vítová. O rok později se přidal i instruktor Ondra Brýdl. Teď už nás v KV byla spousta a mohli jsme se plně zapojovat i do větších zeeskových úkolů, jako příprava hry na Letní expedici, vedení pochodů či vaření na letním táboře.

Na podzim 2015 jsme vymysleli, že je škoda obdivovat jen krásy České republiky, a rozhodli se vydat se i do Rakouska, vyzkoušet ferraty – zajištěné lezecké cesty. Původně se tato akce měla týkat převážně našeho oddílu,

nicméně jsme později usoudili, že bude dobré nabídnout tento nevšední zážitek i ostatním. Nápad se uchytil a na ferraty jsme od té doby vyjeli každý rok – nejprve do Raxalpe, další rok do předhůří Alp zvaného Hohe Wand, a poté opět do Raxalpe. První dva výjezdy naplánoval zkušený horal Tom Cimr, dalšího se úspěšně zhostila Majda Mitáčková.

Ze začátku roku jsme se potýkali s úbytkem dětí, nebylo nás dost na hry a akce. Naštěstí pak přišel jeden klučina z druhé třídy, který následně přivedl svoji starší sestru a dva své spolužáky, z nichž jeden vzal s sebou i brášku. Tohle uskupení jsme nazvali „Gang 2.A“ a rozhodně bylo pro náš oddíl přínosem, neboť všichni poctivě jezdili na akce a zúčastnili se i Letní expedice. Obvyklý průběh roku jsme se snažili všemožně ozvlášťovat, ať už zařazováním nových akcí, jako například Minimové výpravy nebo vymýšlením různých obměn, jako jsou netradiční schůzky, například do Vida centra či do JumpParku.

2. ODDÍL OCHRANY PŘÍRODY

Na začátku pětiletého období, v polovině roku 2013 jsme začali mít věkovou mezeru mezi instruktory a dětmi, a tak jsme se pod vedením Štefky zaměřovali především na starší děti. V té době rovněž řady kolektivu vedoucích rozšířila Lenka, která ovšem ještě téhož roku přestala chodit. Následně jsme natočili další film (tentokrát horor) do oddílové sbírky s názvem Smrt není vidět.

Roku 2014 oddíl převzal Matouš a dále se soustředil na výchovu starších dětí do schopných instruktorů. Kolektiv vedoucích oddílů se opět rozrostl, a to o Aňu a Gabču, ale opět ne na dlouho. V té době jsme začali organizovat častěji navíc k obvyklé činnosti akce pro starší pro upevnění kolektivu. Příkladem byl jednodenní výlet do Vídně, či hra dračího doupěte na Palubě. Byl to také rok, kdy jsme začali organizovat jako první ze Zeesky Minimové výpravy. Účelem bylo dohnat plnění minim, které jsme na jiných akcích poměrně zanedbávali, a to především zá-

bavnou formou. Pod vedením Matouše se rovněž po dobu následujících let prodloužily trasy pochodů oddílu s velkými batohy, a dříve známý „pohodlný oddíl“ tak mnohdy vzdálenostně svými výpravami překonal ostatní oddíly.

Potom co v roce 2015 všichni nejstarší úspěšně získali hodnost vlastivědce, přibyl do našich řad další instruktor Justa („Džasta“), nicméně jeden ze starších instruktorů, Téčko, přestal v ZS působit. Náš oddíl přesunul pozornost zpět na menší děti, kterých jsme měli málo. Díky skvělým rodičům, kteří rozšířili povědomí o našem oddíle mezi své známé, nebylo nutné tvořit komplikovanou propagaci, neboť se náš oddíl zaplnil opravdu rychle. V té době jsme se rovněž snažili rozšířit znalosti dětí o některé prvky bushcraftu, aby měli možnost získat informace zajímavé, netradiční a použitelné. Začali jsme se ovšem potýkat s dalším problémem. Přestože se děti pravidelně účastnily schůzek, akce se většinou odehrávali ve skromných počtech. Bylo tedy nutné zavést razantní opatření, které v podstatě požadovalo po členech, aby bod z minim (alespoň 50 % účast na akcích) plnili průběžně, tedy tak jak by to mělo být. Tímto razantním pravidlem jsme z krátkodobého hlediska ztratili nemálo členů.

V roce 2016 se náš kolektiv vedoucích rozrostl hned o tři instruktory Ondru, Davida a Anču. Nutno dodat, že tito instruktoři, jakož i noví instruktoři po nich se aktivně podíleli na organizaci a řízení oddílu již rok před získáním oficiální hodnosti instruktora (tedy od získání hodnosti vlastivědce), jakožto „oddílové KV“. Pro zpevnění aktivity dětí a redukci dětí, které chodili převážně jen na schůzky, byly ve velké míře vypuštěny z činnosti oddílu jednodenní výlety.

V roce 2017 naše aktivita rostla a byť jsme předešlý rok ztratili mnoho členů v rámci požadavků na vyšší účast, opět jsme byli přeplnění k prasknutí. Jenže tentokrát již rodiče s úmyslem pravidelné účasti na akcích již přihlašovali děti do oddílu. Vojta získal hodnost instruktora, ovšem ubyl bývalý vedoucí Alda a rok 2017 jsme zakončili účastí na Sněmu v plném počtu jak ze strany vedoucích, tak i dětí! Tento rok se znovuzavedla akce Výjezd oddílového KV, která měla sloužit ke zpevnění oddílového kolektivu vedoucích. Rok 2018 pak pokračoval standartní činností, ovšem samostatnost a schopnost oddílových instruktorů razantně vzrostla a pozornost oddílu se tak opět přesunula na nové starší děti, které mezitím v oddíle vyrostly.

3. ODDÍL KULTURNÍ HISTORIE

Není jednoduché popsat v kostce uplynulých pět let života 3. oddílu, kdy téměř každý rok byl jiný. V těchto letech prošel náš oddíl řadou změn, ať už v počtu členů nebo v oddílovém vedoucím. V roce 2013 převzal oddíl po Drakově (Jiří Mičánek) dlouholetém vedení Martin Vašek, jež pokračoval v zaběhnuté oddílové činnosti, ale také zařazoval netradiční aktivity, jako byl výlet s rodiči nebo účast na první Vlajkované SPTO hrané v centru města. Netradiční Letní expedicí byla jistě pochodová ve slovenském Mýtě pod Ďumbierom – zdolali jsme vrcholy Chopok a Ďumbier a navštívili jsme Muráňskou planinu a Slovenské Rudohorie.

V září roku 2015 odjel Martin za studii do sychravého Švédska a oddíl převzal Šimon. Panovaly všeobecné nevyřešené obavy, jak tohle dopadne. Ze všech nejvíc se ale obával právě Šimon, protože to přece jen nebylo tak dávno, co se naučil používat buzolu a rozeznávat pampelišku od střevlíka. A najednou vede oddíl. Obavy z důsledků častého střídání vedoucích se však naštěstí nenaplnily, naopak, ono střídání vneslo do naší činnosti rozmanitost, která si s sebou neseme dál. Školní rok odstartoval Zářijovou výpravou, při které jsme si společně vyzkoušeli přípravu asijských kulinářských specialit. Teda takhle nějak jsme to napsali do článku z akce. Ve skutečnosti to byla spíš symfonie všemožných tónin, které vyluzovala naše kručící břicha. Jak že se to říká? Že zážitek nemusí být dobrý, stačí, když je silný? Jisté je, že jarní závitky silné byly. A silný byl i zbytek roku. Oddíl se rozrostl o několik nových členů, zřejmě nadšenců asijské kuchyně, jinak si to lze těžko vysvětlit. Ne všechno se v tomto roce povedlo, ne všechno šlo podle plánu, občas jsme bloudili, chvílemi jsme neměli co jíst a krátili si dlouhou chvíli baseballem se shnilými jablky, ale možná právě proto ten rok utekl stejně rychle jako iluze o snadné přípravě jarních závitků.

Tradici Ledové Prahy jsme, podobně jako oddíl Ochrany přírody, nahradili Ledovými městy – v roce 2015 Olomoucí, kde jsme navštívili třeba vlastivědné muzeum či představení v Moravském divadle, a v roce 2017 Jihlavou, kde nechyběla návštěva ZOO, podzemí, přírodovědné muzeum nebo muzeum tortury.

Každým rokem se nám daří nabírat nové členy, mimo jiné i díky vedení příměstských táborů, které každý rok pořádáme. Na jaře 2018 nás bylo 18 dětí a 7 vedoucích. Účastníme se také pravidelně soutěží SPTO a Srazu SPTO či akce Vlečka, kdy uklízíme přírodu v okolí Brna. Dobrou tradicí jsou už bruslicí nebo minigolfově schůzky a nové spešl schůzky na zajímavá místa v Brně. Nebo také minimová výprava či Předsněm pro instruktory a starší děti.

4. ODDÍL LESNÍ MOUDROSTI

Také 4. oddíl ušel za posledních pět let dlouhou cestu. V průběhu roků mezi nás přišla spousta nových tváří, někteří jiní naopak do oddílu chodit přestali. Ze starších dětí se stali instruktoři, dvakrát se vyměnil i vedoucí oddílu. Žádná ze změn, které nás za tuto dobu potkaly, ale nebyla ostrá a bouřlivá – spíše by se dalo říci, že se oddíl celou dobu dynamicky vyvíjel až do své dnešní podoby.

Po expedici na Kanclíři pokračoval třetí rok v roli vedoucího Kivi. S přípravou všech schůzek i akcí mu pomáhali zkušenější instruktoři Honzík a Terka a nově taky Franta. Protože do oddílu chodilo hodně starších dětí, mohli jsme si troufnout na zážitkové akce, jako byl například první pochod na expedici v Mýtě pod Ďumbírem, kdy jsme se vydali přejít hřebenovku Nízkých Tater. Navzdory pořádným deštům jsme nakonec vyšplhali na vysoký Ďumbír a prošli spoustu hezkých míst.

Pochodová expedice na Slovensku vnesla do našeho oddílu spoustu změn. Kivi se stal vedoucím Zeesky, a tak se místo něho vedení oddílu chopil Honzík. Kromě toho se na této expedici výrazně rozrostlo i oddílové KV: mezi instruktory přibyli Káťa, Majda, Klíště a Zdenda. V této sestavě jsme zahájili nový školní rok, kterým nás provázela celoroční hra na téma Objevitelé. Po třech objevitelských týmech jsme prozkoumávali nový kontinent, kde na nás čekaly neprůchodné hory, husté pralesy i bažiny. Neunikli jsme ani setkání s několika domorodými kmeny. Kromě mnoha schůzek plných her jsme čas od času naplánovali i jinou netradiční schůzkovou aktivitu: například návštěvu

brněnského podzemí, kostnice nebo blízké hasičské stanice. V zimě jsme si zase šli zabruslit nebo třeba zaskákat na trampolíny.

Oddílové KV, ve kterém nás několik let bylo osm, se ale postupně začalo zužovat. Kivi, tou dobou ještě vedoucí Zeesky, měl čím dál míň času a vídali jsme ho už jen výjimečně. Taky Klíště a Zdenda nakonec odpadli, a tak nás nakonec v KV zbylo pět. Na začátku dalšího školního roku se v oddíle objevilo několik nových dětí, což pro nás bylo jen dobře. Zatímco starší generace byla početná a všichni se postupně stávali schopnou oddílovou „Gardou“, začínali nám viditelně chybět ti nejmladší. Zářijové doplnění počtů tuto situaci změnilo, ale bohužel jen krátkodobě – většina nových dětí u nás nakonec nezůstala. Celoroční hra nás tento rok zavedla na mrazivou Sibiř – stali jsme se cestujícími na Transsibiřské magistrále.

Na expedici v Měcholupech přišla po třech letech Honzíkova vedení změna. I Honzík už měl na oddíl málo času, a tak ho vystřídal Franta. Ten se v roli vedoucího zaměřil hlavně na činnost pro mladší děti. V září přišla do oddílu příchod novým tvářím, což vneslo našim schůzkám i akcím úplně nový náboj. Čekal nás například úvodní Lamí výlet do Lamacentra, dobrodružný podzimák, na kterém jsme mlhou a deštěm vyšplhali na vrchol Velké Javořiny v Bílých Karpatech nebo třeba Vánoční výprava, kterou poprvé připravila oddílová „Garda“: nejstarší děti, které se už zanedlouho stanou instruktory. Celým tímto školním rokem nás provázela celoroční hra na téma známé karetní hry Bang. A co čeká náš oddíl dál? To se uvidí, jistě ale je, že oddílová činnost je pořád hezky rozběhnutá, tak jako byla každý rok z uplynulého období. Scházíme se na schůzkách, jezdíme na výlety a výpravy, poznáváme nová místa a neustále zažíváme spoustu zážitků. A tak by to mělo být i dál.

SPOLEČNÉ AKCE

Každý rok se Zeeska vydává na své tradiční akce. Těmi nejdůležitějšími, které dohromady utváří základní podobu celé naší činnosti, jsou tři pochody a dvě expedice. O podzimních prázdninách se vždy vydáváme na několikadenní Podzimní pochod, který travíme buď po oddílech se společnou poslední nocí nebo všichni společně po celou dobu. V takovém případě většinou jedeme na nějaké výjimečné a vzdálené místo, kam bychom se jindy nepodívali. Další každoroční akcí je Zimní expedice o jarních prázdninách v únoru či březnu. Zde prožíváme týden lyžování nebo snowboarování na bílých horských svazích, prostrídáný dnem plavání v aquaparku. O Velikonocích nás čeká Jarní pochod a během jednoho z prvních květnových víkendů poprvé vytáhneme stany, abychom vyrazili na pochod Květnový. Závěrem celoroční činnosti je třítydenní Letní expedice, která může být buď stanová nebo pochodová.

Pochody a expedice však zdaleka nejsou všechno. Skoro každý rok se v lednu koná indiánské Zimní táboření, na přelomu jara a léta se zase chodí Padesátka. Jednou za dva roky se celá Zeeska nalodí na kánoe, abychom spluli některou českou řeku. Mozaiku celoroční činnosti pak doplňují četné oddílové výpravy a výlety.

Základní myšlenka všech akcí zůstává každý rok stejná, přesto se zážitky neopakují. Pokaždé poznáváme jiná místa, zažíváme jiné příhody. Každý rok na nás čeká něco nového a žádné dvě akce proto nejsou stejné.

Na následujících stránkách Sborníku si můžete přečíst, kam jsme se za posledních 5 let podívali a co vše jsme tam zažili. Texty jsou seřazené ve stejném pořadí, jako za sebou následují v průběhu školního roku jednotlivé akce od září až po léto. Autory textů jsou ve většině případů přímo lidé, kteří pro nás dané akce připravili a vedli, protože právě oni k nim mají nejvíce co říct.

PODZIMNÍ POCHODY

PODZIMNÍ POCHOD 2013 – ŠUMPERK

Tom Cimr

V průběhu let se v Zeesce nastavil systém střídání klasického Podzimního pochodu, kdy se setkáváme na poslední noc, a společného Podzimáku stráveného na jednom zajímavém místě. Na mě letos vyšel ten společný a jako místo pro něj jsem vybral Šumperk. Jako odlehlejší město přímo v podhůří Jeseníků je pro mě doteď oblíbeným místem. Ubytování jsme našli v místním centru volného času. Z této základny jsme vyráželi ať už po oddílech nebo společně do okolí. V oddílových dnech vyrazili oddíly na výlety do aquaparku, nebo třeba na exkurzi do pivovaru Holba. Nejdelším společným výletem byl zase poctivý výstup z Koutů hřebenovkou až na Praděd. A po večerech? Mám radost, že se ujal program dílniček, kdy si každý mohl vybrat co ho zajímá. Od rukodělných činností, divadla, třeba po povídání o focení nebo her pro starší.

PODZIMNÍ POCHOD 2014 – ZLÍN

Jan „Johnny“ Švábenský

Po naložení autobusu v Lužánkách jsme vyrazili do Zlína. Ubytovali jsme se na skautské základně na ulici Žabárna, na kraji Zlína, hned u lesa. Místo to bylo pěkné, schované a do našeho příjezdu i tiché. Večer se hrálo a zpívalo. V sobotu jsme vyrazili do ZOO v Lešné, kde jsme plnili zadané úkoly a kochali se opravdu nádhernou zoologickou. Večer, aby zvěře nebylo málo, nám několik exemplářů uteklo, takže se je několik týmů v napínavé hře snažilo přivést zpět. Neděle proběhla v oddílových režích. Někteří šli na hrad, jiní třeba do Baťova institutu, kde se, díky zajímavým

expozicím, dalo strávit i několik hodin. V pondělí dopoledne jsme v pevnosti Boyard sbírali indicie k heslu, které nám umožnilo nasbírat si věci na výrobu draků. Po obědě jsme je vyráběli a poté jsme je šli pouštět. Bohužel absolutní bezvětrí nám trochu zkazilo radost. Večer jsme si pověděli několik věcí o 28. říjnu a poté si promítli dva díly seriálu Bylo nás pět. V úterý nás čekala už jen návštěva Baťova mrakodrapu a jeho výtahové kanceláře. Po brzkém obědě jsme pak vyrazili domů.

PODZIMNÍ POCHOD 2015 – STARÉ MĚSTO U UHERSKÉHO HRADIŠTĚ

Šimon Andresek

Cílem našeho podzimního putování se v roce 2015 stalo Uherské Hradiště. Scenérie východní Moravy se každý oddíl jal prozkoumávat odjinud. První oddíl započal svou pouť v Koryčanech, odkud se pozvolna vydal k hradu Cimburk, který se stal jeho domovem po následující dvě noci. Ale nebylo to jen tak. Teplo domova si první oddíl musel odpracovat. Galeje se však vyplatily! Druhý oddíl se rozhodl nejít ve stopách workoholiků z oddílu prvního a místo ustavičného skládání kamení se vydal po stopách zámků, nejprve v Koryčanech, poté v Buchlovicích. Buchovice byly rovněž začátkem toulek třetího oddílu, který měl namířeno k poutnímu místu zvanému Velehrad. Čtvrtý oddíl vzal odvahu do hrsti a šel vstříc kopcům v oblasti Chříby a postupně dorazil až na hrad Cimburk, avšak v jeho případě se to obešlo bez pracovních ceremonií. Nakonec se všechny oddíly sešly v Uherském Hradišti, městě, které se stalo dějištěm večerní postapokalyptické hry, při které jsme se společně snažili zabránit pandemii viru, který měnil lidi v monstra bez špetky slitování. Nutno podotknout, že jsme společnými silami zabránili šíření nákazy a náš výzkumný tým složený ze čtyř oddílů se tak mohl v neděli vydat zpět do své domoviny.

PODZIMNÍ POCHOD 2016 – PROSEČ

Aleš Ondráček

I v roce 2016 se Zeměpisná společnost vydala na svou tradiční akci Podzimní pochod. V tomto roce Zeeska vyrazila do okolí Proseče u Skutče. Konkrétně se všechny oddíly vydaly porozhlédnout se po tajemných krásách Toulavcových Maštálí, nejkrásnějších skalních útvarů v borových lesích Budislavských skal. Celodenní výlety do okolí vystřídaly výlety po oddílech, a to do Budislavi či přímo do Litomyšle. V městě Bedřicha Smetany se oddíly vydaly na prohlídku zámku, rodného domu tohoto světoznámého skladatele, a také absolvovaly komentovanou prohlídku města s průvodcem. K vidění bylo i muzeum domečků, loutek a panenek, které se nám velice líbilo.

Společné večery trávil Zeeska zpěvem písní v doprovodu kytary a uspořádala vlastní kino s dobrodružným filmem *Píseň moře*. Nechyběly ani rukodělné činnosti. Pod vedením zkušených instruktorů si děti vyrobily vlastní náramky ze zátek od plechovek. Další večer se děti ze Zeesky zábavnou formou pokusily podpořit místní záchraněná zvířata, která se zotavují v nedaleké záchrané stanici a ekocentru v Pasíčkách a to tvorbou opravdu krásných obrázků. S přicházejícím podzimem na chvostu se Zeeska poslední den pochodu přesunula na vlak a zamířila zpět na brněnské hlavní nádraží, kde po zaznění rozchodu mohli všichni vyrazit domů.

PODZIMNÍ POCHOD 2017 – VESELÍ NAD MORAVOU

Kateřina Mittnerová

V roce 2017 o podzimních prázdninách naše kroky zamířily do Veselí nad Moravou. Tentokrát byl Podzimák zase v oddílových režiiích a bylo tak na každém oddílu, kam se vydá a co nového pozná. Okolí nám skýtal mnoho možností, ocitli jsme se tak v okolí Bílých Karpat, blízko hranic se Slovenskem. Každý oddíl si prožil svoji část po-

chodu po svém a zažil tak spoustu nových zážitků a příhod. Zatímco I. oddíl se vydal do Velehradu, kde strávil obě noci, prozkoumával podvodní svět rybníku v Modré a rozbalil to na soukromé diskotéce ve zdejší škole, II. oddíl si prohlédl letecké muzeum v Kunovicích a zámek v Uherském Ostrohu. Cesty III. a IV. oddílu se setkaly v Javorníku. Odvážní členové IV. oddílu tam došli až z Velké Javořiny, kam vystoupali v naprosté mlze a neustávajícím dešti, po cestě je potkalo nejedno ztracení, ale nakonec zdárně došli a mohli se o své zážitky podělit se III. oddílem, který zatím navštívil známý skanzen a také zámek ve Strážnici.

Na poslední noc jsme se všichni v pořádku setkali právě ve Veselí. Večer nám zpříjemnila večerní hra, kdy jsme se zúčastnili soutěže v továrně na hračky a s pomocí již stálých zaměstnanců jsme nepřetržitě vyráběli hračky. Výroba se nám velmi dařila, a tak jsme také dostali náležitou odměnu. Podzimák nám možná trochu znepríjemnilo počasí a následné zpoždění vlaku, který musel jet pomalu kvůli hrozícím popadaným stromům na kolejích, ale i přesto jsme nakonec do Brna dorazili v pořádku a spokojení.

ZIMNÍ TÁBOŘENÍ

Autor článku: Ondřej Brýdl

Zimní táboření je tradiční akce, kterou pořádá Zeměpisná společnost každý rok. Akce je každým rokem trochu jiná, ale vždy se odehrává v duchu indiánského života. Zimní táboření je většinou spíš pro členy kolektivu vedoucích případně starší děti. Mnohdy se však naskytne příležitost, kdy jsou zvaní i rodiče a jindy nás zase navštíví mladší děti na jednodenním výletě.

Jak už z názvu vyplývá, tak spíme ve stanech, ne však v žádném Beskydu, ale v tee-pee. Což znamená, že když je zima, tak nemáme komfort, ale o to větší dobrodružství to je. Přes den někteří hrají indiánské hry, jiní se snaží naučit indiánským schopnostem a další vaří polévku v kravském bachoru. Tradičně trávíme část sobotního večera v takzvaném initipi, což je indiánská sauna postavená z proutěné konstrukce a z dek, vyhřívaná z rozpálených kamenů polévaných vodou. Poté, co vylezeme z ledové tůňky, se zbytek večera už jen zahříváme ve spacácích a zpíváme za doprovodu kytar u ohně.

ZIMNÍ EXPEDICE

59. ZEX DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH 2014

Jiří „Drake“ Mičánek

59. Zimní expedice se uskutečnila koncem února roku 2014 v penzionu Květa v Deštném. Tato zima byla typická tím, že byla teplá a mnohé skiareály už v našem termínu měly bohužel po sezóně. V Deštném naštěstí měli zásoby sněhu větší, a tak jsme mohli i lyžovat. Počasí bylo sice teplé a slunečné, ale sníh nám tál doslova před očima. Díky tomu, že penzion Květa leží hned vedle lanovky, mohli jsme na oběd chodit do penzionu a v průběhu poledního klidu vyměnit mokré rukavice za suché a trochu si odpočinout.

Celou expedicí nás provázela celoexpediční hra na motivy filmu S tebou mě baví svět. Podle filmové předlohy jsme si užili mnoho her, jako například hledání Matesa, „talíře po babičce“ a mnoho dalších. Chybět nesměla ani výtvarná a rukodělná činnost, jako například malování portrétů, z nichž jeden nám ještě nyní zdobí naši klubovnu. Jednalo se o portrét Kiviho, který byl malován týmově celou skupinkou temperovými barvami a po návratu z expedice jsme ho pověsili do klubovny nad nástěnky. Ale zpět k programu. Středa patřila tradičně odpočinkovému dni. Dopoledne jsme se sbalili a vyrazili na výlet směr Rychnov. V Rychnově jsme navštívili aquapark a zpátky nás odvezl autobus. Den to sice nebyl úplně odpočinkový, ale i tak jsme si ho moc užili. K zimní expedicím neodmyslitelně patří lyžování a snowboardování. Ačkoliv sněhu mnoho nebylo, užili jsme si čtyři dny na svahu. Jeden večer nás navštívila i místní horská služba, abychom si připomněli zásady bezpečného lyžování a zážitky členů horské služby. Zimní expedici jsme nakonec všichni přežili ve zdraví a moc si ji užili.

60. ZEX ČENKOVICE 2015

Martin „Téčko“ Tomášek

Další rok jsme se na Zimní expedici vydali do Čenkovic v Orlických horách. V neděli ráno jsme se sešli v Lužánkách, odkud jsme odjeli autobusem až na místo. Odpoledne jsme se prošli po okolí, prohlídli si sjezdovku a večer nás čekal úvod do hry. Ta byla tentokrát na téma Harryho Pottera, proto hned ze začátku nadešlo slavnostní rozdělení do čtyř školních kolejí. V pondělí i úterý jsme lyžovali, ve středu jsme se jeli vykoupat do bazénu v České Třebové a následující dva dny jsme zase strávili na svahu. Každý večer nás čekala hra z kouzelnického světa, dočkali jsme se například nelítostného souboje o mocný Kámen mudrců nebo zapeklitých zkoušek z čar a kouzel. Po úspěšném týdnu jsme se nakonec vrátili zase autobusem zpátky do Brna.

61. ZEX DOLNÍ MORAVA 2016

Vojtěch „Vlasáč“ Švábenský

Zimní expedice v roce 2016 se konala na Dolní Moravě. Ubytování jsme byli v chatě Vilemíně, kde se o nás hezky postarali a zajistili nám tak příjemně strávit celý týden. Každý den jsme se autobusem přesunuli přímo na svah, kde jsme následně rozdělení do týmů zlepšovali naše lyžařské a snowboardové dovednosti. Ve středu, kdy byl naplánován tradiční odpočinkový den, jsme se vydali na vyhlídku zvanou „Stezka do oblak“, která se nacházela na vrcholku svahu, který jsme celý týden sjížděli. I přes hustou mlhu, která znemožnila veškeré výhledy na široké okolí, jsme si užili spoustu zábavy. Měli jsme zde také tu možnost projet se na zdejší bobové dráze. Každý večer byl připraven program, který byl vytvořen podle filmu Cesta do středu Země. Celá expedice se velmi vydařila, s výjimkou stravy. Ta se totiž skládala zejména z kuřecího masa, které několikrát denně nebylo každému po chuti.

62. ZEX ČENKOVICE 2017

Magdalena Mitáčková

Na jaře roku 2017 jsme vyrazili již podruhé na ZEX do Čenkovic. Počasí nám přálo, takže nám celý týden svítlo sluníčko, a o sníh nebylo nouze, ačkoli se jednalo již o jeden z posledních termínů jarních prázdnin. Bydleli jsme v ubytování nedaleko sjezdovky, takže jsme se na svah přesouvali pěšky. Uprostřed expedice, jak tomu bývá každý rok, jsme se vypravili autobusem do aquaparku, tentokrát do Pardubic. Kromě tobogánu tu byla i lezecká stěna ve vodě, divoká řeka a spousta jiných atrakcí, které jsme naplno využili. Celou expedicí nás provázela hra na motivy filmu Nekonečný příběh. Celé týdenní snažení týmů v této hře vyvrcholilo velkou bojovkou. Během jednoho večera jsme si v rukodělném programu vyrobili přáníčka a naučili jsme se novou techniku skládání papírů, tzv. quilling. Poslední večer byl tradičně věnován diskotéce, kde jsme byli seznámeni s tanci z různých historických období. A na konci týdne stráveného v zimních horách, nás už čekalo jen balení a cesta zpět do Brna.

63. ZEX PŘÍCHOVICE U KOŘENOVA 2018

Anna Štefanová

Jako každý rok, tak i v roce 2018 jsme vyrazili na Zimní expedici, tentokrát do Příchovic u Kořenova v Jizerských horách. Celých 6 dní jsme přespávali v hotelu Kořínek. Tento rok jsme jeli na expedici už od soboty, takže lyžování a snowboardování jsme si užívali v neděli, pondělí, středu a čtvrtek. Od našeho hotelu byl ski areál, kde jsme lyžovali, poměrně daleko, a proto nás každý den vozil na svah autobus. Ski areál Rejdice se nacházel okolo 4 kilometrů od našeho hotelu. Na expedici jsme jeli začátkem února, takže sněhové podmínky byly ideální. V úterý, když jsme měli odpočinkový den, jsme v brzkých hodinách vyrazili do Liberce. V Liberci jsme navštívili aquapark v Babylonu,

kde jsme zažili spoustu zážitků ve vodě, na tobogánech a také jsme stihli známou laserovou show. Po řádění ve vodě jsme se kousek od Liberce dostali autobusem na Ještěd. Zde jsme si udělali společné fotky a koukli se na celý Liberec z vršku. Celou expedici nás prováděla celoexpediční hra na téma Tučňáčí dobrodružství.

JARNÍ POCHODY

JARNÍ POCHOD 2014 – TELČ

Barbora Klimentová

Na Jarní pochod jsme vyjeli do okolí města Telče. První a druhý oddíl měly podobnou trasu, oba oddíly se potkaly ve vesničce jménem Nová Říše, kde stojí známý klášter Kanonie sv. Petra a Pavla. První oddíl jeden den ušel dokonce 20 km. Třetí oddíl byl v okolí Telče na výletech a čtvrtý oddíl nejdříve přespal v Horních Dubénkách, a později ve vesnici Řásná.

V neděli jsme se všichni sešli v Telči, podívali se na zámek i náměstí. Večer se konal nábor do Slepíčí mafie v čele s Donem Kuřetem. Děti byly kuřata, která pracovala pro Dona Kuřete, šéfa mafie. Měli úkol, během kterého, ale zlé slepice zajali starší členy týmů a mladší pak museli na různá stanoviště, aby je zachránili. Vše nakonec dobře dopadlo a starší členové byli zachráněni.

V pondělí ráno hned po budíčku bylo mrskání, hodnocení nejlepších mrškaček a velikonočních vajíček. Tvorba vajíček letos byla tematická: zdobili jsme je na téma seriálu Simpsonovi

JARNÍ POCHOD 2015 – ZNOJMO

Jan „Klíště“ Fencel

Tento Jarní pochod jsme vyrazili objevovat krásy NP Podyjí a města Znojma. První oddíl putoval z Blížkovic přes Jevišovice a Únanov. Oddíl Ochrany přírody vyrazil až v pátek a první noc strávil ve vesnici Olbramkostel, během své další cesty navštívili například Vranov nad Dyjí. Třetí oddíl zase prozkoumal okolí Jaroslavic, kde se podíval na

bunkry nebo vodní mlýn. Oddíl Lesní Moudrosti začal svoji výpravu ve Vranově nad Dyjí. Na prvních kilometrech byl přivítán sněhovou vánicí (jak už je v poslední době na jarním pochodě zvykem). Další dny už bylo pro změnu slunečno, a tak mohli v klidu brázdit národní park nebo se podívat na zříceninu.

Všechny oddíly po cestě upletly mrškačky, a nakonec si prohlédly i samotné Znojmo – například zdejší rotundu nebo podzemí. Večer v neděli se celá Zeeska sešla a kormidlo přebrala Rada se svojí večerní hrou. Ráno následovaly velikonoční radovánky včetně oblíbeného polévání vodou, ještě že nám přálo počasí.

JARNÍ POCHOD 2016 – HRANICE NA MORAVĚ

František Urban

V roce 2016 jsme na Jarní pochod zamířili do Hranic na Moravě. Okolní oblast, nesoucí jméno Moravská brána, nám slibovala mnoho zajímavých míst, za nimiž jsme se po jednotlivých oddílech mohli vydat. První oddíl strávil dvě noci v Týně nad Bečvou, odkud vyrazil na výlet k mohutné zřícenině hradu Helfštýna, a po cestě do Hranic zase nakoukl do podzemních prostor Zbrašovských jeskyní. Cesta druhého i třetího oddílu začala v nedalekém Lipníku. Kromě tradičního pletení mrškaček a barvení vajíček také stihly oba oddíly navštívit hrad Helfštýn nebo se z výšky podívat do hlubin bezedné Hranické propasti. Čtvrtý oddíl se zase vydal na přechod lesnatých a skalnatých Hostýnských vrchů. Jejich trasa vedla přes hrad Lukov, horu Hostýn s velkým poutním kostelem i zříceninu hradu Obrňany, ukrytou uprostřed lesů. V neděli večer se v Hranicích všechny čtyři cesty spojily do jedné. Po ubytování ve zdejší škole nás čekala večerní hra, připravená Radou ZS: „Farmář hledá ženu“. Ke každé skupince se přidala jedna nápadnice a cílem všech skupinek bylo, aby se právě jejich žena provdala za slavného farmáře. To se nedalo udělat jinak než uvařením co nejlepší pomazánky z ingrediencí sesbíraných po městě. Následujícího dne ráno nás čekalo velikonoční mrskání, a také hodnocení našich mrškaček i vajíček.

JARNÍ POCHOD 2017 – MOHELNICE

Zuzana Urbanová

Velikonoční prázdniny jsme i v roce 2017 strávili společně na Jarním pochodě, tentokrát v blízkosti Mohelnice. Některé oddíly využily její okolí k návštěvě památek, jako je hrad Bouzov nebo Mladečské jeskyně, jiné zavítaly na velikonoční trhy nebo se raději věnovaly tradičním velikonočním radovánkám od barvení vajíček po pletení mrškaček. V neděli večer se všichni Zeesáci sešli v Mohelnici, aby si ve hře uspořádané Radou mohli zahrát na herce a připravit si pro ostatní krátké představení. Ta jsme si mohli vymyslet zcela podle své představivosti, ve všech ale bylo společné téma velikonočních svátků. Odborná komise, složená právě z členů Rady, pak rozhodla, kdo si vedl nejlépe a zaslouží si největší uznání. Samozřejmě nechybělo tradiční pondělní mrskání, letos se ale mohly zapojit i holky, a to ve chvíli, kdy se jim povedlo ukrást některému z kluků ocásek z krepu. Oloupený kluk jim pak musel předat svoji mrškačku a v mrskání pokračovala holka.

JARNÍ POCHOD 2018 – LITOMYŠL

Markéta „Makyša“ Rokytová

Na Jarní pochod jsme letos vyrazili do krásného kraje okolo Litomyšle. První oddíl začal v malém počtu v Chocni, odkud další den vyšel do Českých Heřmanic. Cestou upletl mrškačky a potom strávil dvě noci v Litomyšli, kde si náležitě užil místního bazénu a restauračních zařízení. Aby se po celou dobu pochodu zabavili, natáčeli video, které se vskutku velmi vydařilo. Druhý oddíl zvolil jinou trasu, vyrazili z České Třebové, kde si udělali vycházku po okolí, upletli mrškačky, stejně jako první oddíl se vykouпали. Další den vyrazili autobusem do Litomyšle, kde stejně jako první oddíl spali poslední dvě noci ve škole. Třetí oddíl celý pochod provázelo tajemné UFO. Začali ve Svatce, spali

dvě noci v Čachnově, podívali se na Devět skal a pak už došli do Litomyšle, kde si ještě stihli prohlédnout zámek. Čtvrtý oddíl byl pro změnu celý pochod doprovázen králíkem Albertem. Strávili první noc v Letohradu, kde se podívali na zámek a bílého klokana, který u něj žije. Další den zašli na blízkou zříceninu Žampach a třetí den pochodu zase na hrad s rozhlednou Lanšperk. Z Ústí nad Orlicí nakonec došli za ostatními do Litomyšle.

Když do školy došly všechny oddíly, začala hra pod vedením Rady, která byla letos v trochu jiném duchu. Jednalo se o únikovou hru, kde se skupinky musely snažit z předmětů ukrytých v místnosti složit klíč od zamčené místnosti, a nakonec odemknout nebezpečný kufřík. Ráno na Velikonoční pondělí se všechny holky schovaly, ale nakonec byly nalezeny a proběhlo jak mrskání, tak hodnocení vajíček a mrškaček. Potom už všechny oddíly společně odjely zpátky do Brna.

KVĚTNOVÉ POCHODY

KVĚTNOVÝ POCHOD 2014 – ČTYŘI DVORY

Jan „Johnny“ Švábenský

Na Květnový pochod jsme vyrazili v pátek, autobusem z Lužánek. Největší zastoupení, co se počtu týče, měl první a čtvrtý oddíl. Autobusem jsme dojeli do Čtyř Dvorů, odkud jsme se vydali na nedaleké tábořiště Hrachovce. Náhlá průtrž mračen dosti urychlila stavbu stanů a zabydlování. Ti šťastnější bouřku přečkali ve svých stanech, než ostatní postavili zubříky, ve kterých jsme sušili, večeřeli, zpívali a hráli.

V sobotu jsme soutěžili ve čtyřech skupinkách. Příprava táboráku se nesla v duchu překupování a sázením na množství přineseného dřeva. Oběd se vařil formou kulinářské soutěže. Vařil se guláš a je až neuvěřitelné, jak ze stejných surovin mohly vzniknout čtyři naprosto odlišné pokrmy. Po obědě se skupinky snažily sehnat co největší obnos peněz absolvováním několika stanovišť, které známe ze Setonova závodu. Večerní táborák se nesl v duchu dob dávno minulých, co se týče programu i písní.

V neděli pro nás Kobo připravil kytičkovou sazku. Čekalo nás 26 otázek zaměřených na rostliny v okolí. Chodilo se po jednom a každý si vyplnil svůj arch, ať už odpověď znal, nebo si tipnul. Po obědě jsme trasu prošli ještě jednou s Kobem, zjistili správné řešení a poté se odebrali zpět do Čtyř Dvorů a autobusem do Lužánek.

KVĚTNOVÝ POCHOD 2015 – VOJTĚCHOV

Jan „Honzík“ Mittner

Květnový pochod v roce 2015 byl zajímavý tím, že byl nejprve rozdělen na část pro starší a část pro mladší děti a až následně se obě tyto skupiny potkaly na části společné. Starší díky pátečnímu státnímu svátku mohli vyrazit na pochod již ve čtvrtek večer. První dva dny starší putovali krajinou kolem Olešné a Zuberského rybníka, kde i první noc tábořili. Druhý den už se vydali směrem k Vojtěchovu, tak aby v sobotu dorazili na tábořiště. Po cestě plnili různé úkoly, které zdokonalovaly jejich smysly v oblasti orientace v přírodě, první pomoci a komunikace. Mladší vyrazili na pochod v pátek ráno a taktéž z Olešné šli pěšky, tentokrát ale rovnou na tábořiště u obce Vojtěchov. Na místě se přenesli do doby Keltů, stavěli oppida a zahráli si rozličné hry na toto téma. Po sobotním příchodu starších jsme společnými silami nasbírali dřevo a připravili večerní slavnostní oheň. Počasí nám zprvu nepřálo a dlouho to vydalo, že se bohužel konat nebude. Nakonec se však umoudřilo a my jsme si mohli užít za zpěvu kytar a několika drobnohříček táborový oheň. Neděle byla už pouze o úklidu tábořiště, balení a cestě zpět do Brna.

KVĚTNOVÝ POCHOD 2016 – UHŘÍNŮV

Zdeněk Brýdl

V pátek 6. 5. jsme se sešli v Lužánkách a po nástupu v krojích jsme se nechali busem odvést do Uhřínova. Na tábořiště to byl ještě kus cesty, který jsme zvládli i se zubříky, které si některé oddíly postavily. Byl krásný slunečný den, takže stavba stanů, které se na víkend stanou naším domovem, šla od ruky. Večer jsme si pak u ohně vyslechli příběh, jenž nás uvedl do hry. Dozvěděli jsme se o bezohledných Hétech, kteří ve své chamtivosti a slepotě zničili vlastní zemi a rozhodli se přesunout na tu naši, aby měli kde žít. Ovšem všichni nebyli jen hamižní a krutí. Jeden z nich, jménem Hator, se rozhodl, že nám pomůže naši krásnou planetu zachránit před touto bezohlednou rasou. Poslal nám zprávu a tajný klíč, kterým jsme měli zamknout portál, jímž se Hétí plánovali dostat k nám.

V sobotu jsme překládali zprávu psanou v nám neznámém jazyce, učili se oklamávat citlivé Hétské senzory pohybu a dělali jsme další činnosti, které nás měly naučit bojovat s vetřelci. Odpoledne jsme se pak odhodlali následovat instrukce ze zprávy a po úporném boji se nám podařilo získat klíč, který nám Hator poslal. Poté jsme nasbírali dřevo na táborák, který nám pak ukončil vyčerpávající den příjemnou pohodou u ohně, zpěvu a malých hříček. V neděli jsme pak svedli lítou bitvu s Héty, které jsme zahnali zpět na jejich zničenou planetu a zamkli jsme jim bránu k nám. Poté nás čekala už jen cesta domů s dobrým pocitem, že se nám podařilo zachránit svět.

KVĚTNOVÝ POCHOD 2017 – KOŘENEC

Ondřej „Justa“ Hynšt

Květnový pochod v roce 2017 se konal na tábořišti nedaleko Kořence. První den jsme si dali sraz v Lužánkách a autobus nás následně dovezl kousek za Kořenec. Protože by neprojel až k tábořišti, čekala nás menší procházka až do údolí na dobře známé místo. Po příchodu na tábořiště začal lehký déšť, a proto jsme neprodleně začali stavět stany a netradičně taky tee-pee. To se nám úspěšně povedlo, ačkoliv to kvůli dešti trvalo o trochu déle, než jsme zvyklí. Proto jsme po zasloužené večeři zaspívali pár písniček a šli spát. Druhý den ráno jsme vstali a po snídani se rozdělili do úderných týmů, ve kterých jsme se pak vydali na výlet. V průběhu tohoto výletu jsme se připravili na tankovou bitvu, která nás čekala příští den. Po návratu jsme měli v plánu sportovní klání, ale z důvodu špatného počasí jsme ho museli zrušit a udělat si oddílový program u ohňů v tee-pee. Po večeři se už počasí uklidnilo, a tak jsme si mohli zahrát velkou hru na pašeráky. Třetí den ráno jsme se posilnili snídaní a vydali se na nedaleké bojiště, kde se uskutečnila bitva. Po skončení naší malé války byl oběd, a po něm příprava táboráku. Večer se uskutečnil zmíněný táborák, na němž jsme se ocitli v Bradavicích a naučili se různá a zajímavá kouzla. Poslední den jsme si zabalili věci a zbořili tábor. Po obědě jsme se vydali na cestu domů.

KVĚTNOVÝ POCHOD 2018 – TAVÍKOVICE

David „Dave“ Hotárek

Na letošní květnák jsme se vypravili do asi hodinu vzdálených Tavíkovíc. V pátek po příjezdu jsme nejdříve přenesli všechny věci přes řeku a postavili naše přístřeší, poté měli chvíli času stráveného po oddílech, než jsme šli spát. Druhý den jsme měli krásné dopoledne a zahráli jsme si dva netradiční sporty (ufby a vakonošíkovou). Po obědě jsme se vrhli na přípravu táborového ohně: nachystali jsme ohniště, nasbírali dřevo a postavili hranici. V mezičase si děti zahrály pár her, aby se vydováděly. Po večeři jsme se vrhli na táborák. Nejdříve proběhlo pár formalit, jako je zapálení a předání hodností. Pak se programu chopili moderátoři Pablo a Kim, kteří nás provedli zbytkem večera. Setkali jsme se s největšími celebritami dnešní doby, snažili se o nich zjistit co nejvíce informací a zajistit jejich bezpečí. Když se s námi rozloučili tak už jsme šli spát. V neděli nás opět přivítal velmi slunný den. Dopoledne jsme se sbalili, odnosili inventář zpět do auta a pustili se do úklidu tábořiště. Poté jsme si dali oběd a vyrazili na cestu, abychom stihli autobus.

PADESÁTKA

Autor článku: František Urban

Za jménem Padesátka se ukrývá každoroční výzva ujít 50 kilometrů za jeden den. Odvážlivci z řad KV, starších dětí i bývalých Zéesáků, se potkají v pátek večer na nějaké základně, kde přespí a ráno tam nechají všechny nepotřebné věci, aby mohli jít jen s malým batůžkem. V sobotu se vyráží už brzo ráno, návrat zpátky bývá obvykle až za tmy. Vzdálenost 50 km se zpočátku zdá jako neuvěřitelná, ale v průběhu dne se stále zmenšuje, až je nakonec každý rok úspěšně dosažena. Každý rok tak usínáme s dobrým pocitem, že jsme znovu zvládli ujít celou 50tku.

Pokaždé chodíme 50tku v jiné oblasti. V roce 2014 nás čekala deštivá cesta okolím Nového Města na Moravě. O rok později se naší základnou stala Bareťákova chalupa v Rohovce na Pelhřimovsku. Rok 2016 pro nás nachystal kopcovitou trasu z Holešova do Hostýnských vrchů, během které jsme dokonce vyšplhali i přímo na kopec Hostýn. Další 50tka proběhla v těsné blízkosti Brna: naší základnou tentokrát byla Zouvalka u Brněnské přehrady a na celodenní okružní cestě jsme šli například údolím Bílého potoka. Zatím poslední 50tka proběhla v květnu 2018 okolo Třebíče.

VODA ZS

Autor článku: Vojtěch „Karel“ Hynšt

VODA ZS 2014 – SÁZAVA

Voda je jednou z méně tradičních, ale o to zábavnějších akcí. Jednou za dva roky si půjčíme lodě a vydáme se sjíždět nějakou řeku (v posledních letech Sázavu).

V roce 2014 v pátek jsme se vydali v počtu 52 vodáků. Vlakem jsme se dopravili až do kempu Stvořidla, kde na nás už čekaly vypůjčené lodě společně s pádly a vestami. Lodě jsme v pátek ještě nechali ležet, postavili jsme stany, ve kterých jsme přečkali noc plnou snů. Ale sobota už byla plná lodí, vody a pádel. Naše flotila čítající 21 lodí se krásným tempem vydala k tábořišti U Vlka. Cesta probíhala hladce, pouze příroda nám nachystala nepříjemnost – málo vody. Žádný jez nebyl sjízdňý a často jsme dřeli kýlem o dno. Naštěstí máme však obratné kormidelníky, kteří mistrně kličkovali mezi překážkami a žádná loď tak nedošla k újmě. Po příjezdu k Vlkovi jsme se zaslouženě vykoukali a připravili na noc. Večer nám naši ostřílení vodáci připravili hot-dogy a příjemně jsme se nacpali. Pak už jsme jen potrápili své mozky díky hře a šli do hajan. Během dopoledne jsem se bezpečně a pohodově doplavili až do Budčic. Zde jsme předali zapůjčené lodě, najedli se a vydali se domů.

VODA ZS 2016 – SÁZAVA

V roce 2016 jsme se rozhodli sjet střední úsek řeky Sázavy. V pátek jsme vlakem dojeli do prvního kempu naší cesty v Horce. Přivezli nám lodě, které jsme si rozdělili a nachystali na zítřejší odjezd. Postavili jsme stany a večer strávili zpíváním u ohně. Kivi si pro nás připravil několik nových písní, které jsme se pokusili naučit. V sobotu jsme

po snídani prošli krátkou instruktáží, kterou vedl Honzík, a poté jsme se poprvé spustili na vodu. Někteří seděli v lodích poprvé, takže chvíli trvalo, než všichni přišli na to, co a jak. Po krátké chvíli už však všichni pluli jako zkušení vodáci. Čekal nás úsek dlouhý asi 20 kilometrů a po cestě jsme museli překonat 4 jezy. Pouze jeden jsme byli nuceni přenášet. Klidný „volej“ střídaly divoké peřeje a za každou zátočinou se objevovaly nové scenerie, které si pro nás příroda přichystala. Navečer jsme dopluli do Kácova. Když jsme všichni protáhly zkroucená záda a zdřevnělé nohy, postavili jsme stany a rozdělali oheň, u kterého jsme si opekli špekáčky. Šli jsme spát brzy po setmění.

V neděli už všechny přípravy proběhly velmi rychle. Naházeli jsme věci do barelů, sbalili batohy a vyrazili na další úsek naší cesty. Čekalo nás pouhých 8 kilometrů do Soběšína. Sjeli jsem další dva jezy a všichni si plavbu řádně užili. Někteří háčci si dokonce vyzkoušeli pozici kormidelníka, s větším úspěchem, než by kdo vůbec čekal. V Soběšíně jsme umyli loď, dobalili batohy a nasedli do autobusu, který nás odvezl zpět do Lužánek.

VODA ZS 2018 – SÁZAVA

O dva roky později znovu nastal čas sehnat loď a pádla, abychom si osvěžili naše vodácké schopnosti. Naše volba opět padla na Sázavu, dobře dostupnou a zároveň příjemně splavnou řeku, kterou už dobře známe z předchozích let. Původním plánem bylo začít v kempu na Stvořidlech, v týdnech před vyplutím ale skoro vůbec nepršelo a hladina vody v řece jenom klesala. Proto jsme na poslední chvíli museli změnit plán a vybrat si dolní úsek řeky, kde bude vody alespoň o trochu více. Nakonec jsme se rozhodli, že poplujeme z Horky do Kácova, podobně jako naposledy. Plavba přes říční zákruty, přes jezy i kolem vesniček byla příjemná. I ti, kdo nikdy předtím v lodi neseděli, se rychle naučili pádlovat, a tak nám plavba hezky ubíhala. Noc ze soboty na neděli jsme strávili v kempu uprostřed polí a v neděli kolem poledne jsme dopluli do našeho cílového přístavu. Navzdory prudkému lijáku, který nám zkomplikoval závěrečný úsek plavby, jsme úspěšně zakotvili v Kácově, kam pro nás o něco později přijel autobus.

LETNÍ EXPEDICE

62. LEX MÝTO POD ĎUMBIEROM 2014

Jan „Honzík“ Mittner

62. letní expedice se po několikaleté (konkrétně sedmileté) odmlce vrátila k tradici pochodových letních expedic. Tedy expedice, kdy máme základnu v pevné budově a odsud vyrazíme na několikadenní pochody. A rovnou jsme jeli na Slovensko do podhůří Nízkých Tater. Základnou nám sloužila v tu dobu už bývalá základní škola v Mýtu pod Ďumbierom. Kvůli tomu, že už nebyla naplno využívána, jsme si ji museli upravit a uklidit k obrazu svému, ale to pro ostřílené zeesáky nebyl žádný problém. Díky poloze ve středu Slovenska oddíly mohly na pochodech navštívit všemožné zajímavé destinace, národní a přírodní parky atp. Na pochody jsme se tak vydali, jak do Nízkých Tater zdolat vrcholy jako Ďumbier nebo Chopok, tak na Malou Fatru, do Slovenského Rudohorie nebo na Muráňskou planinu. Během tří pochodů se všechny oddíly snažily poznávat co nejvíce krás a tradic našich slovenských sousedů. Zároveň oddíly tvořily na pochodech výzkumy, včetně několika zdařilých videí, mapující jak místní zvyklosti, tak zážitky z cest. Těmi několika málo dny, které jsme strávili společně na základně, nás provázela celoexpediční hra na téma postapokalyptického boje lidí proti tajemným a mocným kněžím. Jak už bylo řečeno, po delší době to byl opět návrat k pochodové letní expedici a líbila se natolik, že následně byly pochodové expedice opět napevno zařazeny do našich letních činností.

63. LEX LOMY U KUNŽAKU 2015

Martin Vašek

V létě 2015 jsme se vydali do známých krajín jižních Čech a České Kanady, tentokrát k více jménem Lomy u Kunžaku. Nedaleko odtud jsme strávili několik předchozích expedic, neboť oblast České Kanady je pro táborové expedice krásná a přívětivá. Vypravili jsme se do těchto míst, abychom poznali bájný národ Týpejů, veselého kočovného národa, který si rád užívá života, věří v bohy i demony, ale především rád zpívá. Tím jsou Týpejové známí. Měli jsme možnost zdokonalovat se s mistry umů ve vědách Uměum, Um přežití a Um vědění. Museli jsme se ale také vyrovnat s nepřízní týpejských bohů, nebo zachraňovat draka. Na expedici jsme podnikli pouze jeden pochod v prvním týdnu. Podívali jsme se tedy hlavně do blízkého okolí, především Slavonic a Nové Bystřice. Spalování nemilosrdným vedrem jsme nezapomněli navštívit ani hrad Landštejn. Jsem rád, že se 63. LEX povedla, jak měla. Doufám, že jsme si všichni dosytosti užili 18 dní, které jsme měli možnost v našem táboře na jindřichohradecku strávit.

64. LEX PULKOV 2016

Matouš Procházka

64. Letní expedice se po delší době přesunula do koutů České republiky, které nám již byly známé z dřívějších let. Pod vedením Matouše se tábor konal u Pulkovského mlýna. Protože se jednalo o tábor takřkajíc „na zelené louce“, čekala nás spousta práce, předtím, než mohl tábor proběhnout. Mimo klasické stavby jsme museli postavit rovněž most přes říčku u tábora, jelikož nejbližší přemostění bylo až u Pulkovského mlýna, což bylo značně z ruky. I přes občasné nedostatky organizace vedoucího tábora se nám povedlo vytvořit plnohodnotný a skvěle fungující

tábor. Správný chod tábora nám narušila nečekaná smršť vší, kvůli které jsme museli oželeť některé programy a procházet pravidelnými kontrolami a preventivními opatřeními. Avšak díky důkladnosti naší zdravotnice Anet jsme si s problémem poradili i bez nutnosti poslat postižené děti domů. Hrou LEX Pulkov byli Vikingové v režii tříčlenného týmu Vlasáče, Šetí, a Klíštěte. Děti tak měli možnost okusit jaké to je být pravým severským bojovníkem a být součástí velké slávy, kterou si za pomoci dětí hlavní hrdina hry Ragnar vydobyl. Jako správní Vikingové tvořili štíty a meče, bojovali, trénovali na bitvy, tetovali se henou a mnohé další. Nechyběla ani plavba na slavných drakkarech, které děti postavily a následně se po nich neohroženě plavily po tamní říčce. Jako obvykle i tato letní expedice byla rozdělena pouze na dva termíny, mladší a starší se dvěma oddílovými pochody a jedním závěrečným herním pochodem, a jako každý rok i tento rok jsme zakončili velkým táborovým ohněm, na kterém nemálo členů obdrželo nové hodnosti.

65. LEX MĚCHOLUPY 2017

Barbora Klimentová

65. letní expedice byla pochodová, vyjeli jsme do okolí Krušných hor, naší základnou se stala škola ve vesnici Měcholupy. Nedaleko naší základny jsou Krušné hory, takže bylo jasné, kam povedou naše první kroky. Na nejvyšší vrchol těchto hor Klínovec vyrazil každý oddíl v jinou dobu nebo jinou trasou, ale ve všech případech to stálo za to a ten výhled, po cestě bylo všude spousty borůvek a jiného lesního ovoce. Zajímavým městem v okolí jsou lázeňské Karlovy Vary. Snad všem nejvíce zachutnaly lázeňské oplatky a méně už léčivé prameny, ale obešli jsme a ochutnali snad skoro všechny. Zajímavými přírodními útvary jsou Kounovské kamenné řady, kam se vydal první a třetí oddíl, nebo CHKO Křivoklátsko, kam zase vedla cesta čtvrtého oddílu. Nezapomnělo se ani na návštěvu Žatce a místního pivovaru. V celé okolní krajině se dalo najít spoustu krásných zřícenin a na některých z nich dokonce

bylo ohniště, tak bylo vzrušující přímo na zřícenině přespat a uvařit. Samozřejmě nám nechyběly slavnostní ohně po příjezdu mladších a na závěr poslední večer, na kterých byly vyhlášení noví cestovatelé vlastivědci a instruktoři a taky naše pravěká hra.

Celoexpediční hru si připravili Ondra, Zdenda a Terka. Na expedici jsme se vrátili v čase do šestého tisíciletí před našim letopočtem, stali jsme se součástí pravěkého života. V té době byly všude jen pralesy a spousta nebezpečí, to jsme zjistili hned po příjezdu. Život jsme neměli jednoduchý, nejdříve jsme byli šamanem rozděleni do čtyř kmenů, které měly mezi sebou rozepře o nalezené údolí s krásnou půdou a průzračnou řekou, chránící obyvatele údolí před šelmami. Naštěstí kmeny neřešili své spory bojem, ale mírovou cestou. Rozhodli jsme se, že ten kmen, který bude nejlepší, získá celé údolí a bude se v něm moci navěky usadit. I přesto docházelo občas k nepokojům. V našem údolí byl naštěstí i moudrý šaman, který vždy věděl, co je v dané situaci nejlepší udělat. V našich kmenech jsme si zkusili být pravěkými lidmi, jaké měli každodenní starosti o vodu nebo potravu. Často jsme stavěli mohyly a zpívali písně, také probíhaly oslavné rituály u ohně, které byli příjemným zakončením náročnějších nebo oddechovějších dní.

66. LEX AUERŠPERK 2018

František Urban

Letošní Letní expedice, v pořadí již šedesátá šestá, se konala nedaleko Bystřice nad Pernštejnem. V malebném údolí říčky Bystřičky jsme si postavili tábor, který se na tři prázdninové týdny stal našim domovem. Čekala nás zde spousta her, dva velké táboráky, zpívání s kytarami, sportování i všechno další, co k táborovému životu neodmyslitelně patří.

V průběhu expedice jsme se taky po oddílech vydali na dva třídní pochody za poznáním okolní krajiny. Podívali jsme se například na blízké hrady jako jsou Zubštejn či Pyšolec, prozkoumali jsme skalnatou Trenckovu roklí,

rozhlíželi jsme se z rozhleden, koupali se v rybnících. Jak na pochodech, tak během času stráveného v táboře, jsme zažili spoustu zážitků.

Celoexpediční hra nás přivedla do světa Zaklínače. Každý obyvatel naší osady Kaer Morhen si mohl vybrat, jestli se vydá cestou bojovníka, řemeslníka nebo jestli si zvolí magii, která v sobě zahrnovala například znalosti o léčitelství nebo poznávání hvězd. V průběhu expedice jsme se všichni zdokonalovali ve svých dovednostech, až se z nás nakonec stali skuteční zaklínači a čarodějky, připravení neohroženě chránit svět proti všemožným příšerám.

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

Autor článku: Anna Stratilová

Kromě klasických akcí Zeměpisné společnosti Kolektiv vedoucích každoročně organizuje několik příměstských táborů v SVC Lužánky. Tyto tábory pořádáme pravidelně již od roku 2006, takže si u nás vybudovali také jakousi tradici. Za tuto dobu se na našich příměšťácích vystřídaly stovky dětí a spousta z nich dále pokračuje jako noví členové oddílů. Co se ale nemění je snaha nabídnout co nejlepší program, jak po stránce kvalitativní, tak kvantitativní. Příměstské tábory se svou náplní od klasické činnosti Zéesky relativně liší, ale všichni instruktoři a vedoucí nabízí stejný kamarádský a individuální přístup, jako ve svých oddílech.

Tábory jsou určeny pro děti od 6 do 10 let, takže program i témata jsou „šité na míru“ jejich věkové kategorii (v posledních letech byla témata táborů například: Hledá se Nemo, Šmoulové, Pat a Mat,...). Děti čeká pět dní „nadupaného“ programu, který si každý rok pečlivě KV připravuje.

Příměstské tábory jsou ale přínosné jak dětem (smysluplně strávený čas se spoustou nezapomenutelných zážitků), tak vedoucím, kteří takto získávají cenné zkušenosti a vědomosti. Závěrem nutno říct, že zéeské PT jsou každoročně velice žádané a děti i rodiče odchází spokojení. Proto bychom chtěli v této činnosti i nadále pokračovat a účastnit se jejich organizace i v dalších letech.

HODNOSTI

VLASTIVĚDCI

Číslo	Jméno	Příjmení	Přezdívka	Vlastivědná práce	Schváleno	Oddíl
466	Magdalena	Mitáčková	-	Bojové umění	2013	Lesní moudrosti
467	Gábina	Macíková	-	Jeseníky – naučné stezky	2013	Ochrany přírody
468	Zdeněk	Brýdl	-	Vývoj zbraní ve středověku	2013	Lesní moudrosti
469	Simona	Dubová	-	Fotografie	2014	Života v přírodě
470	Veronica	Vítová	-	Mayové	2014	Života v přírodě
471	Markéta	Rokytová	Makyša	Historie farmacie	2014	Života v přírodě
472	Eliška	Jandová	-	Čokoláda	2015	Kulturní historie
473	Anna	Stratilová	-	Historické památky města Brna	2015	Kulturní historie
474	David	Hotárek	Dave	Dějiny umění	2015	Ochrany přírody
475	Ondřej	Fadrhonc	-	Tanec	2015	Ochrany přírody

476	Ondřej	Hynšt	Justa	Graffiti	2015	Ochrany přírody
477	Anna	Štefanová	-	Josef Mengele – lékařské pokusy na lidech	2015	Ochrany přírody
478	Ondřej	Brýdl	-	Čaj	2015	Života v přírodě
479	Kateřina	Malá	-	Svatý Jan pod Skalou	2016	Života v přírodě
480	Jan	Malý	-	Jablka	2016	Života v přírodě
481	Vojtěch	Hynšt	Karel	BOOM BAP v ČR	2016	Ochrany přírody
482	Richard	Musil	-	Hrad Pernštejn jako zrcadlo dějin rodu Pernštejnů	2016	Kulturní historie
483	Tobias	Filouš	Lachtan	Vojenské letectvo	2016	Kulturní historie
484	Marie	Nešporová	Máša	Herectví	2017	Ochrany přírody
485	Andrea	Havránková	Anda	Sportovní gymnastika	2017	Lesní moudrosti
486	Adam	Jelínek	Kaplan	Vikingové	2017	Lesní moudrosti
487	Pavel	Krbušek	-	Základy obsluhy osobního počítače	2018	Lesní moudrosti

LEKTOŘI

Číslo	Jméno	Příjmení	Přezdívk	Lektorská práce	Schváleno	Oddíl
93	Jiří	Mičánek	Drak	Turistické možnosti v našich národních parcích	2014	Kulturní historie
94	Matouš	Procházka	-	Wilderness survival aneb přežití v divočině	2016	Ochrany přírody
95	Jan	Švábenský	Johny	Manuál pro kuchaře na Letní expedici	2016	Života v přírodě
96	Martin	Vašek	-	Škola hrou – schola ludus	2018	Kulturní historie

VEDOUCÍ

Číslo	Jméno	Příjmení	Přezdívk	Schváleno	Oddíl
30	Martin	Hlavoň	-	2014	Kulturní historie

ZASLOUŽILÍ VEDOUcí

Číslo	Jméno	Příjmení	Přezdívk	Schváleno
8	Pavel	Tříška	Kobo	2015

UMÍSTĚNÍ ODDÍLŮ ZS „PCV“ V ZELENÉ LIZE

Rok	2013–14	2014–15	2015–16	2016–17	2017–18	Historická tabulka v roce 2018
Počet soutěžících oddílů	21	19	19	18	19	(dle počtu bodů po 25. ročníku ZL)
Číslo a název oddílu	Umístění	Umístění	Umístění	Umístění	Umístění	Umístění
24. PTO Života v přírodě	11.	13.	14.	10.	17.	22.
25. PTO Ochrany přírody	17.	16.	18.	15.	14.	16.
26. PTO Kulturní historie	14.	11.	16.	16.	13.	13.
27. PTO Lesní moudrosti	13.	15.	13.	18.	18.	8.

SCHŮZKY A KLUBOVNA

ODDÍLOVÉ SCHŮZKY

Fungování oddílů by se určitě neobešlo bez pravidelných schůzek, které pro nás tvoří neodmyslitelnou kostru celoročního záesáckého života. Každý den od pondělí do čtvrtka se v naší klubovně potká jeden ze čtyř oddílů, aby zažil dvě hodiny plné všemožných zábavných aktivit od hraní nejrůznějších her až po rozvíjení našich schopností a dovedností (například formou plnění minim). V uplynulých pěti letech k žádným změnám nebo časovým posunům schůzek nedošlo. Pořád platí to, že v pondělí večer se v klubovně sejde třetí oddíl, o den později ho vystřídá oddíl první. Středa zase patří druhému oddílu a záeskový týden uzavírá ve čtvrtek oddíl čtvrtý. V pátek už nikdo schůzky nemá – v tento den totiž často odjíždíme na výpravy nebo pochody vstříc novým zážitkům.

KLUBOVNA ZS – TŘINÁCTKA

Autor článku: Pavel „Kobo“ Tříska

Mít dobrou klubovnu je určitě přání každého oddílu i skupiny. Také v ZS se významná část činnosti – oddílové schůzky, porady vedení ZS a Rady – odehrává v klubovně. Velké štěstí bylo, že vedení tehdejšího Domu pionýrů vznik i činnost nového kolektivu podporovalo a poskytlo i místnost, kde se ZS mohla scházet. V této klubovně vyrostla celá pokolení členů, kteří se označují jako „Zéesáci“, a scházíme se v ní dodnes. Nám to sice připadá samozřejmé, ale není asi úplně obvyklé udržet si stejnou klubovnu po dobu 65 let.

Z původního vybavení klubovny se dochovala jen jediná věc, a tou je skříň zvaná archiv. Zde uchováváme nejrůznější úřední listiny, které jsme povinni vést, ale hlavně všechny vlastivědné a lektorské práce.

Vše ostatní, co v klubovně máme, bylo už nejméně jednou obnoveno. Základním vybavením jsou čtyři důkladné stoly. Židle jsme si loni pořídili nové. Po obvodu místnosti stojí soustava skříní a skříněk, v nichž je uložena spousta věcí, které potřebujeme na schůzkách i jinde – knihy, výtvarné potřeby, stolní i jiné hry, krojové součásti a odznaky, míče, nejzdařilejší vlastivědné výzkumy (většinou z dávných věků) a všelicos dalšího. Klubovna je přes čtyři metry vysoká, takže ji od nepaměti zdobily a zdobí rozměrné vlastnoručně vytvořené mapy letních expedic. Ty nejstarší se nám bohužel už rozpadly, ale každý rok vznikne mapa nová. Abychom neztratili přehled, kde všude se ZS na svých expedicích podívala, visí na stěnách i seznamy letních a zimních expedic a mapa Československa. Řada expedic se totiž konala i na Slovensku, poslední v roce 2014.

Část jedné zdi tvoří tzv. Stěna symboliky – místo se znakem i vlajkou ZS, znakem PTO, seznamy čestných členů ZS a zasloužilých vedoucích. Je zde i přehled o vývoji a znacích oddílů a dočteme se i to, kteří vedoucí je postupně vedli. Najde se místo i pro různé nástěnky a fotografie a bohužel jsou zde i různá zákoutí, která je potřeba občas vyklidit od nejrůznějších zbytečností, které sem přinesl bůhvídkdo. Ozdobou klubovny jsou zdařilé modely dvou chalup, které před dávnými lety vytvořil podle skutečnosti jeden z prvních členů ZS. Jednu si dokonce před několika lety vypůjčila obec Sebranice na oslavu výročí svého vzniku.

I když říkáme „naše klubovna“, místnost ve skutečnosti patří oddělení přírodovědy v zařízení s názvem Lužánky – středisko volného času. V době, kdy v klubovně nejsme, bývá využívána celá místnost nebo alespoň stoly a židle pro činnost kroužků, jako je dopolední paličkování, při soutěžích a nejrůznějších akcích v budově. Vše je ale vždy vráceno do původního stavu a nikdo nezasahuje do uspořádání nebo výzdoby místnosti, takže je zcela jasné, kdo je hlavním uživatelem místnosti. My zase na oplátku můžeme využívat sociální zařízení, terasu i zahradu Lužánek.

Zvenku na dveřích máme po celá léta nápis Zeměpisná společnost „Po cestách vlasti“ s tzv. velkým znakem ZS. Kromě známé kompasové střelky jsou v něm zakomponovány i znaky tří zakládajících oddílů ZS. Docela malé čísélko v rohu nenápadně připomíná, že klubovna měla původně číslo 17 (a skutečně se nedávno jeden z nejstarších členů na Sedmnáctku vyptával). Pro pozdější generace to byla Dvacítká a od devadesátých let otvíráme tytéž dveře s číslem 13. To proto, že i v budově Lužánek se během let měnil počet místností – budovaly se přepážky a zase se rušily a jednou bylo nutno celou budovu přechíslovat.

Podle výkresu má naše klubovna rozměry 570×470 cm. V posledních několika letech se nám ale o pár milimetrů prodloužila. Není to bohužel důvod k radosti, je to důsledek „sedání“ části budovy Lužánek, která stojí na sprašovém podloží. To v posledních mimořádně suchých letech vysychá a zdivo praská. Statik, který vývoj sleduje už několik let, letos v září rozhodl o uzavření postižené části budovy, a tak se ZS v současnosti musí scházet v provizorním prostoru vzniklém přehrazení galerie (přísálí). V době uzávěrky tohoto sborníku nebyl ještě hotový návrh stavebního řešení, oprava asi potrvá dlouho. Věřme, že budova bude brzy opravena a naše klubovna zůstane zachována. Protože i když nejkrásnější chvíle a největší dobrodružství zažíváme na výpravách, pochodech a expedicích, bez klubovny by to prostě nešlo.

ZÁVĚREM

Naše putování nejmladší částí zéeeskové historie už je skoro u konce. Příběhy z nedávných pochodů i expedic se přidaly ke spoustě zážitků ze starších dob, s nimiž společně vytvářejí celý dlouhý příběh Zeměpisné společnosti. Za posledních pět let jsme do něj připsali řadu nových stránek o cestách do dalekých i bližších krajů, o dobrodružství a zážitcích z expedic i pochodů, o kamarádství a dnech strávených v přírodě.

Naše činnost se v souvislosti s měnící se dobou neustále vyvíjí. Máme nové možnosti, otevírají se nám doposud neprozkoumané nápady. Některé věci se proto v průběhu dlouhých let mění, hlavní myšlenky naší činnosti ale zůstávají stejné. Vychovávat nové generace dětí, předávat jim naše znalosti, zkušenosti a lásku k cestování po naší zemi. Dát našim členům možnost smysluplně trávit čas, učit je se rozvíjet. To vše je cílem Zeměpisné společnosti.

Popřejme proto Zéeesce, ať její příběh i v dalších letech pokračuje dál. Ať dál směřuje po cestách vlasti směrem k 70. výročí.

OBSAH

ÚVOD	2
ZS „PCV“ V KOSTCE	3
ODDÍLY	9
SPOLEČNÉ AKCE.....	15
HODNOSTI	42
UMÍSTĚNÍ ODDÍLŮ ZS „PCV“ V ZELENÉ LIZE	45
SCHŮZKY A KLUBOVNA	46
ZÁVĚREM.....	49

2

3

9

15

42

45

46

Sborník sestavili členové Zeměpisné společnosti „Po cestách vlasti“

Ilustrace na obálce: Zdeněk Zatloukal

Foto z archivu ZS „PCV“

**Sborník vydala 14. tábornická skupina Pionýra Zeměpisná společnost „Po cestách vlasti“ Brno
v roce 2018 k příležitosti 65. výročí svého založení**

Náklad: 300 ks

WWW.ZEESKA.CZ

